

българка. Слѣдъ надпрѣварване, дѣто се опитва здравината на момата, българката взема юнакъ Стояна.

Чезне ли момъкъ за мома, момата е българка (№ 356):

Велико дульберъ Бугарко,
Велико една на мама!
Да знаишъ, мило, да знаишъ
Како ie жалба за младость....

Въ една пѣсенъ (№ 150) хубава Яна се оженва за Гюро търговче. Клети власи и арбанаси съ хитрость плѣняватъ хубава Яна. Гюро отива въ Влашка земя, дѣто на великденското хоро незнайниятъ пѣтникъ се улавя до Яна, а тя:

И му велеше 'уба'а Яна:
„Кротко ми играй, ой Бугарину!
Ке ми изжршишъ деветъ пжрстени,
Деветъ пжрстени на десна ржка“.
А той говоритъ 'уба'а Янѣ:
„Играй ми, играй 'уба'а Яно!
Ясъ сумъ' и пра'илъ, я ке 'и кжршамъ“.
Малку поигра и си ъж грабна
И си ъж грабна 'уба'а Яна,
Си ъж однесе у своя дома.

1861 г.

№ 167.

О х р и д ъ.

Охридското население къмъ 1860 г. искало отъ Цариградската патриаршия да се проводи за митрополитъ въ Охридъ лице, което да отговаря на новитѣ нужди на врѣмето. Една отъ тия нужди бѣ и въвеждането на българския езикъ въ църквата и училището. Патриаршията имъ изпратила гърка Мелетия. Тогава епархията протестирали прѣдъ патриаршията и заявили, че нѣма да припознаватъ патриарха за свой глава, който гледа само гръцкитѣ интереси. Заедно съ това тѣ изпратили пълномощно въ Цариградъ до прѣдставителитѣ на българския народъ, които да се застъпятъ прѣдъ правителството, та да се възвѣрнатъ правдинитѣ на закритата прѣзъ 1767 г. Охридска българска архиепископия, независима отъ Цариградската патриаршия. Ето нѣколко извадки одъ това пълномощно, писано на гръцки:

Достоуважаеми прѣдставители на българския народъ

Подписанитѣ жители на Първа Юстинияна или Охридъ като видѣхме отъ една страна, че, при всичката ни надежд